

Для підсумкового оцінювання знань використовується 100-бальна система, з подальшим переведенням в традиційну 4-бальну систему.

Можна зробити висновок, що система оцінювання знань представленої дисципліни повністю відповідає засадам оцінювання знань. Але все потребує поступового, планомірного вдосконалення. Оскільки ліміт часу програми обмежений, раціонально було б збільшити кількість годин на самостійну роботу. Специфіка даної дисципліни, та бурхливий розвиток інформаційних систем та технологій дають можливість використовувати дистанційне навчання. Але необхідно пам'ятати, що ніяка система ніколи не буде рівна живому спілкуванню та контролю.

Література

1. Лозова В. І., Москаленко П. Г., Троцько Г. В. Педагогіка. Розділ «Дидактика»: Навч.-метод. посібник. — К.: ІСДОУ, 1993. — 140 с.
2. Талызина Н. Ф. Управление процессом усвоения знаний. — М.: Изд-во Моск. ун-та, 1975. — 343 с.
3. Терещенко Л. О., Матієнко-Зубенко І. І., Богославець О. І. Інформаційні системи і технології в обліку: навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни. — К.: КНЕУ, 2004. — 280 с.
4. Якиманская И. С. Развивающие обучение. — М.: Педагогика, 1979. — 144 с.

І. Б. Карпова, канд. пед. наук, доцент,
С. О. Корнієнко, Ю. В. Янішевський,
С. А. Соболюк, ст. викладачі
кафедри фізичного виховання

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ СТУДЕНТІВ З ДИСЦИПЛІНИ «ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ»

Сучасні концептуальні положення змінюють традиційні уявлення про фізичне виховання як процес, специфіка якого полягає лише в навчанні руховим діям і вихованні фізичних якостей людини. Фізичне виховання у вузі — це складний, психолого-педагогічний процес, метою якого є формування фізичної культури особистості майбутнього фахівця, здатного організувати й вести здоровий спосіб життя. Фізичне виховання — це єдина учбова дисципліна, яка навчає студентів зберігати та зміцнювати своє здоров'я, підвищувати рівень фізичної підготовленості, розвивати й удосконалювати життєво важливі рухові якості.

Оцінювання фізичної підготовленості студентів — вкрай складна справа. По-перше, ми маємо справу з молодими людьми, котрі демонструють широкий діапазон фізичної підготовленості, що значною мірою залежить від рівня здоров'я та попереднього досвіду спортивної діяльності. Крім того, генетичні дослідження показують, що окремі фізичні здібності значно контролюються в розвитку генотипом, проте оцінка вимагає однакового підходу до всіх студентів (об'єктивності).

Система оцінювання повинна бути гуманістичною, що виявляється у неприпустимості дискримінації особистості, обмеженні її гідності у зв'язку з різним рівнем фізичних можливостей чи іншими причинами. При жорсткому нормативному підході центром уваги викладача стають результати в тестах фізичної підготовленості, а не особистість студента. Проте, стандарти в навчальному процесі потрібні як соціальна норма фізичної підготовленості молоді, як базис формування всієї системи фізичного виховання. Інакше, процес фізичної підготовки буде спрямований не на формування здоров'я студентів, тому що це вимагає вольових зусиль з боку студентів, а в основному зведеться до активного відпочинку і розваг.

Важливого значення набуває оцінювання теоретично-методичної підготовленості студентів, яка є необхідною умовою формування фізичної культури особистості майбутнього фахівця, оскільки припускає підготовку до виконання соціальних обов'язків, формування знань про розвиток фізичних здібностей, засобів і методів фізичного вдосконалення, свідому побудову здорового способу життя, самовдосконалення й самовиховання.

Згідно з програмою, яка була розроблена на кафедрі фізичного виховання КНЕУ, для проведення практичних занять на кожному курсі формуються навчальні відділення за такими напрямками:

- оздоровче (оздоровчо-рекреаційної спрямованості);
- спеціальне (реабілітаційно-відновлювальної спрямованості);
- спортивне (спортивного вдосконалення).

Найбільш масовим навчальним відділенням є оздоровче. На цьому відділенні формуються навчальні групи з спеціалізації з використанням вправ видів спорту та систем фізичних вправ.

Студент може вибрати будь-який вид рухової активності з урахуванням рівня свого фізичного стану для задоволення потреб в удосконаленні, оздоровленні, загартуванні організму.

В запропонованій системі оцінювання теоретичних знань, фізичної підготовленості, оволодіння уміннями й навичками в фізичному вдосконаленні студентів оздоровчого відділення здійснюється на основі результатів поточної успішності.

Загальна кількість балів, за якими оцінюється вся поточна робота, розподіляється між такими розділами:

- *загальний* (обов'язковий) блок;
- *спеціальний* (вибірковий) блок;
- *теоретично-методичний* блок;
- *заохочувальні бали*: регулярність відвідування занять та участь в навчальних змаганнях.

Така система оцінювання спрямована передусім на зміну мотиваційних настанов студента. Останній знає, що для отримання високої оцінки він має працювати упродовж усього семестру, а не сподіватися на свої фізичні здібності. Успішне виконання всіх розділів програми протягом семестру дозволяє студенту отримати залік без складання контрольних нормативів фізичної підготовленості під час сесії.

Г. О. Ковальчук, доцент
кафедри педагогіки та психології,
Л. О. Іващенко, здобувач, викл.
кафедри педагогіки та психології
Хмельницького технологічного
університету «Поділля»

КОНТРОЛЬ ТА ОЦІНЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ У ХОДІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

Педагогічна практика є невід'ємною і надзвичайно важливою складовою професійної підготовки майбутнього викладача. При вивченні економічних дисциплін проблема проведення педагогічної практики ускладнюється різноманітністю предметів, які вивчаються у навчальних закладах різних типів і рівнів акредитації. Тому актуальним є питання підготовчої роботи до проведення педагогічної практики і контролю діяльності практикантів за її результатами.

Для ефективної організації контролю діяльності студентів у ході педагогічної практики ми пропонуємо модель, яка дозволяє виявити результати виконаної студентом-практикантом роботи, інтерпретувати відповідно обраним критеріям та здійснити зважену оцінку.

У ході педагогічної практики відбувається вдосконалення у студентів особистісно і професійно важливих умінь і навичок, які є інваріантними до багатьох сфер майбутньої практичної діяльності. Педагогічна практика надає можливість формувати у студентів професійно важливі якості, серед них: організаційно-конструктивні, технологічно-методичні та комунікативні уміння. У здійсненні роботи практиканта вони реалізуються через виконання різних видів діяльності, які ми